

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan s jutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

SCLOVENECC

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2999

Vladne krize v Franciji

Francija je svet za sebe. Krog in krog nje zglede kakor v vojnem taborišču. Duceji in fuderji z ognjevitimi govori spodbujajo ljudstvo in govore samo še o krvi in železu. Vse sile je treba koncentrirati, napeti zadnjo mišico: ves narod naj maršira z istim korakom za istim ciljem! Tesnogradnost ene diktature nadkriljuje drugo. Kje je tudi narod, ki bi si upal v tako neznansko kritičnih in skrajno napetih časih privoščiti parlament, debato, demokracijo, državljanske svoboščine...? Že sama misel na te »preživele« čase je izdaja patriotizma, diši po protidržavnosti...

Tako pri sosedih, a drugače Francozi. Kot na kljub in v zasmeh napetim obrazom zunaj meja Francozi baš sedaj v popolnem ravnodušju in miru menjavajo vlade in ministrske predsednike, kakor so jih menjavali pred desetimi in petdesetimi leti. Prostodušno puste, da njihov parlament vsemu svetu še naprej razkazuje ne le najboljše, ampak tudi najslabše strani moderne demokracije. Nimajo fuderja in ga tudi nečajo. Gorje mu, kdor bi le za črko poskusil okrniti pravice in svoboščine narodnega predstavnika. Skrajno nezaupanje vseh ga nemudoma trešči ob tla. Z izjemo v vojni, ni Francoz nikjer maral racionalizacije, pa je tudi v politiki noče. Vsekakor izrazita in prijetna izjema, ki se značilno odraža na ozadju že domala čisto istosmerne, izenačene in top monotone Evrope. Ali je radi tega potreba kakih posebnih zaključkov?

Pač! Če s čim, potem so Francozi z vsem tem, kar počenajo v teh časih v politiki, dokazali, da niso nikakoli imperialisti. Narod, ki je imperialističen, ne bi gledal takšnega parlamenta! Ako prav premislimo, služi celo francoska kolonialna politika le enemu cilju: obrambi in varnosti. Nič več. Drugi Evropejci polagoma razumevamo, zakaj simbol francoskega patriotizma ni Napoleon Bonaparte — in vendar, kakšen voditelj! —, ampak Jeanne d'Arc...

Kakor običajno ob takih prilikah, bomo tudi te dni imeli priliko čitati v italijanskih in nemških listih polno poučnih primerov o tem, koliko bolj je sistem političnih diktatur vzvišen nad »trhlo« demokracijo in parlamentarizmom, ki v najtežjih časih pušča državo v zmedo in razrvanost. Toda radi francoske politične »razrvanosti«, ki naj bi bila posledica demokracije, naj si nihče ne dela prevelikih skrbi. Že več kot eden se je opekel, ker je nanjo preveč spekuliral. Francozi, če bi jih kdo v tem oziru kaj dosti interpelliral, bi mu s hladnim nasmehom odvrnili: Laissez nous tranquilles — pustite nas lepo v miru! Bomo že sami uredili, da bo ob svojem času prav. Inozemstvo se sploh stalno vara, ker iz parlamentarnega nereda, ki je na površju, takoj že tudi sklepa na nevarne motnje nacionalnega ravnanja. Resnično življenje Francije se ne odigrava na politični površini, ampak pod njo. Njegovo težko je mnogo globlje in zato tudi mnogo bolj stalno in umirjeno. To, kar imenujemo politiko, je pred vsem stvar poidecev, je njihov sport, ki le v odločilnih trenutkih prisluhnejo narodovi duši.

Pa si oglejmo pobližje francoski parlament, ki tako nežnirano postavlja in odstavlja vlade. »Francoski parlamentarizem, to je peklo,« je že davno zapisal André Siegfried, potem ko je kakor Dante z Virgilom napravil literarni sprehod po njegovih prostorih. Brezupnega početja bi se lotil, kdor bi hotel naketiti stranke in stranke, vmesne skupine, podskupine in krila na šahovnici pariškega parlamentarnega življenja. Se težje morda bi bilo določiti programe in cilje raznih parlamentarnih organizacij, ko pa imaš stranke brez programa in programe brez strank, vodilno politiko, ki se ne opira na nobeno lastno organizirano politično skupino, in zopet druge, ki stoje na čelu močnih političnih frakcij, pa ne pridejo niti do tega, da bi zasedli mesto državnega podtajnika za telesno vzgojo. Zdi se, kakor da se je edinoletni parlament izneveril smislu za logiko in enotnost, ki sicer tako visoko odlikuje Francoze kot narod matematikov, logikov in sintetikov.

Tako se zdi, pa je vendar zmešnjava francoskega parlamenta, nad katero se pohujšuje tujec, kaj točen odraz francoskega naroda, ki je v svojem jedru izrazito individualističen. Francoz je pred vsem individualist, to je njegova moč, a tudi slabost. Biti hoče duševno neodvisen, a istočasno tudi gospodarsko in politično. Kakor je njegov ideal, da si s pridnostjo in varčnostjo pridobi malo hišico z vrtnicami kje na deželi, kamor se stalno umika iz hrupnega življenja kakor v dobro zavarovano trdnjavo, da preživi tamkaj nedelje in počitnice od nikogar moten, čez so, tako bo tudi glasoval le za onega poslanca, ki mu bo že po svoji usmerjenosti jamčil, da bo varoval njegov dom in njegove prihranke pred državnim fiskusom ter obenem spoštoval njegovo politično prepričanje. Zato je tako težko najti v parlamentu večino, ki bi bila pripravljena odstopiti vladi količnik pomembna gospodarska pooblastila. »Kar se mi zdi najbolj jasno na francoski demokraciji, je to, da je antisocialna,« se je o francoskem parlamentu izrazil že Alain, misel, ki bi jo na demokracijo splošno gotovo ne mogli raztegniti.

S skrajno izrazitim individualizmom se nadalje pri Francozi družijo nič manjša nezaupljivost, ki jo n. pr. tujec v vsakdanjem življenju sredi francoskega okolja čuti maskirano z vladnostjo, iz katere pa veje neprodoren hlad tudi tedaj, ko bi zaupanje bilo opravičeno. Francoski parlamentarec je v normalnih časih ljubosumen na vsako izrazito politično osebnost. V nekem atavističnem strahu se boji tudi čisto formalnih določb, ki bi utegnile utegniti politične pravice ljudstva in njegovih zastopnikov. V tem pogledu je do skrajnosti konservativen, ker je

Priprave na podonavsko konferenco

Dva nemška predloga v Rimu in Londonu za neodvisnost Avstrije

Nemški zunanji minister von Neurath

Dunaj, 4. junija.

Nemška vlada je sprožila avstrijsko vprašanje, v kolikor je to mogoče z verodostojnostjo ugotoviti, na dveh krajih: v Italiji, kamor je nesel nemški veleposlanik v Rimu von Hassel neke tajinsvene predloge o ureditvi avstrijske neodvisnosti, in v Londonu, kamor je Hitlerjeve avstrijske predloge nesel von Ribbentrop, ki je odpotoval v

Razorožena - neutralna pod skupnim jamstvom evropskih velesil

angleško prestolnico na čelu velike delegacije za pomorska pogajanja.

Avstrijska vlada do zdaj niti o ofenzivi v Rimu niti o ofenzivi v Londonu ni točno poučena, ker obeh dokumentov še ni dobila v roke. V rokah ima samo kratka poročila svojih poslaničkov v Rimu in v Londonu. Iz teh poročil se da sklepati, da je stavila nemška vlada z ozirom na Avstrijo sledeče predloge:

Italiji: plebiscit

1. V predlogu, predloženem italijanski vladi, se nemška vlada postavlja na stališče, da je treba avstrijskemu narodu dati možnost, da se o režimu, ki mu hoče biti pokoren, izrazi sam in svobodno. Nobena velesila, niti Italija, niti Nemčija, niti seveda kak druga država, naj se v to svobodno odločevanje avstrijskega ljudstva ne vmešava in naj sprejme to, kar bo odločitev prinesla, brez mrmranja. Nemška vlada je mnenja, da je to najbolj stvarna definicija pojma o »nevmešavanju«, ki ga naj bi z ozirom na Avstrijo potrdila podonavska konferenca in sprejel podonavski pakt.

Izgleda, da tega prvotnega predloga Italija ni sprejela in da je dobil von Hassel dovoljenje, da predlaga kompromisno rešitev. Italija za enkrat ne bi mogla mirno sprejeti nobene spremembe režima v Avstriji. Nemčija predlaga nasprotno, da naj bi Italija vsaj pristala na to, da bo »smatrala Avstrijo za nevtralno ozemlje, tudi v primeru, če bi na kakršenkoli način sedanji avstrijski režim padel in dobil naslednika recimo tudi v narodnosocialistični vladi«. Italijanska vlada je to formulo smatrala že za bolj sprejemljivo, posebno, če bi Nemčija dala stvarnih jamstev za to, da se ne bo vmešavala v državno neodvisnost Avstrije in če bi dala trdna jamstva za nedotakljivost italijanske meje v Tirolu in na Koroškem. Na tej točki se sedaj nahajajo poga-

janja v Rimu, a zdi se, da se nemška vlada trudi, da bi na kakšen način Italiji dala zahtevano jamstva. Avstrijska vlada seveda je v Rimu povedala, da podobnega načrta o rešitvi njene neodvisnosti ne bi mogla na noben način sprejeti.

Angliji: demilitarizacija

2. V predlogu, ki ga je predal von Ribbentrop v Londonu, pa je nemška vlada očitno izkopala neki starejši načrt avstrijskih marksistov iz dobe, ko so bili še na oblasti in so se hoteli zavarovati proti morebitnim političnim nesrečam. Nemška vlada namreč predlaga demilitarizacijo vsega avstrijskega ozemlja, proglasitev trajne avstrijske nevtralnosti, ki bi jo jamčile solidarno vse velesile in tudi Mala zveza, na isti način, kot jamčijo za nevtralnost Švice. Avstrija naj bi žrtvovala vojsko in za varnost v notranjosti države naj bi skrbelo samo orožništvo.

Predlog je prirojen za angleška ušesa in ni dvoma, da bo dopadal. Toda tudi ta načrt, ki je absurden v očeh avstrijske vlade, ne bo mogel priti v razgovor, ker avstrijski vladni krogi že sedaj izjavljajo, da ga na noben način ne morejo sprejeti v obravnavo, ker nečajo pristati na to, da izgubi Avstrija še notranja jamstva za svojo varnost.

V okviru teh dveh predlogov nemške vlade se sedaj suče avstrijsko vprašanje. Položaj je zelo težaven, ker Francija nima vlade, Mala zveza pa za enkrat še noče izreči meritornega mnenja. Ing. Sch.

Kljukarji v Avstriji

Dunaj, 5. junija. b. V zvezi z odkritjem narodno-socialistične agitacijske centrale ilegalne korespondence je bilo aretiranih dosedaj okrog 40 akademikov, dalje več oseb, ki so se bavile z razpečavanjem te korespondence. Vseh aretirancev je že nad 200.

Italijansko- abesinski spor

Grožnje Parizu

Francija mora brezpogojno podpreti Italijo, sicer...

Pariz, 5. jun. TG. Spričo dejstva, da angleški tisk trdovratno vztraja na tem, da se morajo sporna vprašanja med Italijo in Abesinijo rešiti pred forumom Zveze narodov, ako bi se predstojeli spravi konferenci v Milanu ne posrečilo teh sporov poravnati, je začela italijanska diplomacija z vsemi silami pritiskati na francosko vlado, da se odločno in nedvoumno postavi na stran Italije. Italija danes čisto odkrito izjavlja, da ne bo pristala na noben kompromis z Abesinijo, ampak da zahteva »totalitarno« rešitev abesinskega problema, in sicer v tem smislu, da Italija postopa napram Abesiniji tako, kakor je Francija napram Maroku, to je, da dobi protektorat nad Abesinijo, ker je po njenem mnenju le na ta način mogoče zagotoviti varnost italijanske kolonialne posesti v Vzhodni Afriki in ustvariti podlago za pokulturenje Abesinije, ki da je italijanska naloga. Italijanska diplomacija meni, da je bila francoska vlada do zdaj ovirana po notranji krizi v Franciji, da ni mogla v smislu rimskih dogovorov od 7. januarja letos Italijo podpreti, kakor bi bilo treba, da pa je sedaj napočila zadnja ura, da Francija stori svojo dolžnost, ker je od tega vprašanja odvisna tudi pacifikacija in stabilizacija mednarodnega položaja v Evropi.

Italijanski ultimatum v Parizu

Italijanski poslanik v Parizu Pignatti di Custozza ima nalog, da francoski vladi to stališče g. Mussolinija nedvoumno pojasni in zahteva, da se Francija brez pridržkov postavi na stran Italije in ji omogoči, da izvrši v Vzhodni Afriki tisto »pacifikatorno in kulturno akcijo«, kakor jo je izvedla in še izvaja v Maroku Francija, ki je pravkar v teh dneh podjarmila plemena na pobočju Bab el Ojau in nadaljuje svoje prodiranje proti Tizi n'Iguilu, čeprav se ta plemena nominalno nahajajo pod oblastjo maroškega sultana. Le če na ta način Francija dejansko pokaže svoje prijateljstvo do Italije, kakršno bi moralo biti v duhu rimskih pogodb od 7. januarja t. l. in v smislu načel, katere je v Stresi podpisala tudi Anglija, se bo mogel politični položaj v Evropi, ki je zopet pokrit od temnih oblakov, razjasniti, kakor to želi Francija. V tem primeru — tako je pojasnil Lavalu italijansko misel Pignatti di Custozza — bo izboljšanje odnošajev med Italijo in Nemčijo, ki postajajo čedalje bolj pristržni, koristno tudi za Francijo in se ji ne bo treba bati nobenih presenečenj

pač pred III. republiko napravil še nekaj grenkih skušenj, kako iz malega hitro raste veliko ali kako kratka je pot od pooblastil do diktature.

Pod tem vidikom so razumljivi padci vladi, ki v kratkih presledkih slede druga drugi: Doumergueova, Flandinova, Bouissonova. Svoje popolne politične in gospodarske neodvisnosti si Francoz pač ne da od nikogar vzeti, tudi od tistih ne, ki se nanj obračajo v imenu demokracije. Očividno je mnenja, da je naloga demokracije, da išče rednih tradicionalnih potov za upravljanje državnih poslov. To danes seveda ni vselej lahko. Zgled nam je Amerika, kjer je narod s predsednikom Rooseveltom gotovo prežet demokratskega mišljenja, toda se opri na zaupanje ljudstva vendarle posluša diktatorskih pooblastil, ki mu jih je v pogledu gospodarstva zaupalo ljudstvo. Demokratska vlada-

v Evropi... Nemčija — tako poudarja danes g. Mussolini — je razumela važnost italijanskega prijateljstva in je pohitela, da izjavi v Rimu, da ne bo podpirala Abesinije. Začuda pa Anglija ni storila istega in deluje v smislu, ki je popolnoma nasproten načelom konference v Stresi. Francija naj Anglijo spomni na njeno dolžnost, ako hoče, da se položaj v Evropi razčisti, in to tembolj, ker tudi pogajanja za podonavsko konferenco ne potekajo tako, kakor so si zamislili v Parizu.

Podonavski pakt obvisel?

Italijanska diplomacija opozarja g. Laval, da države Male zveze stavljajo zapreke na pot podonavskemu sporazumu. Na Češkoslovaškem in na Rumunskem so baje na delu mogočne nacionalistične struje, ki nasprotujejo podonavskemu sporazumu, in tudi Jugoslavija ima tehtne pomisleke proti podonavskemu načrtu treh zapadnih velesil. Tudi Poljska ne podpira francoske politike, tako

da se zdi, kakor da sporazum v Rimu in resolucije v Stresi niso rodile nobenega rezultata in da je tako zvana velika evropska organizacija miru, ki je bila s tolikim pompom naznanjena, ostala nedorojeno dete. Od vseh francoskih projektov, pravi italijanska diplomacija, sta ostala samo francosko-sovjetski pakt med sovjeti in češkoslovaško republiko. To je pa prijateljstvo, ki je za Francijo zelo dvomljive vrednosti, kakor dokazuje njena sedanja notranja kriza, ki je povzročena po ljubimkovanju pariške vlade s Moskvo. Zaključek iz vsega tega je ta, da mednarodni položaj ne bo rešen, dokler Francija in Anglija ne bosta popolnoma pristali na italijansko politiko v Vzhodni Afriki, ki je po mnenju g. Mussolinija postala naravnost ključ za rešitev evropskega položaja.

„Če ne, pojdem z Nemčijo...“

Kakor vidimo, stavlja sedaj Italija francosko in angleško diplomacijo naravnost pred dilemo, ali se bosta Francija in Anglija solidarizirali s politiko g. Mussolinija, ali pa bosta morali sprejeti nase odgovornost za to, če bi Italija, ki od svojega abesinskega načrta za nobeno ceno ne odneha, zapustila svoj prijatelj in se orientirala napram Nemčiji in prijateljem Nemčije.

Francija brez vlade Laval se muči z radikali - zaman

Vladne krize so krivi radikali in pa levičarski kartel

Pariz, 5. junija. c. Francoska nova vladna kriza se tokrat spreobrača v pravo komedijo, ki so jo zaigrali stari varuhi francoskega republikanskega patriotizma — radikali. Radikali so sicer res številni zmagovalci večerajšnjega glasovanja v parlamentu, vendar pa so pravzaprav samo oni pravi poraženci večerajšnjega glasovanja. Radikali se že zopet nagibajo na levo in hočejo na vsak način pritegniti socialiste, da bi tudi ti morali izglasovati pooblastilni zakon. Toda radikali so danes preslabotni, da bi mogli še kaj diktirati združenim socialistom in komunistom. Čim bolj so torej danes radikali hoteli privezati socialiste nase, tembolj so se jim ti odmikali in se bližali komunistom. Ta borba levice se je danes mimo Laval razvijala ves dan. Ker pa je ta igra postajala že preveč neresna, je Laval poslal v borbo proti njim organizacijo bojnikov. Kakor so ti ob Staviskyjevi aferi onemogočili preokret v skrajno levo, tako so najbrž tudi danes bojniki izvršili dobro svojo nalogo. V tej

borbi je najbrž Laval sam podlegel, vendar pa sta zdaj v javnosti postavljeni dve fronti, katere se bodo radikali najbrž zopet ustrašili in pristali na vlado narodne unije, dasi jim bo to najbrž pri bližnjih volitvah mnogo škodovalo. Najbolj zanimivo pa je, da te zakulisne strankarske borbe ni resno vzela niti borza in je danes ves dan na borzi dovolj mirno potekel. Zgubili so nekoliko samo državni papirji.

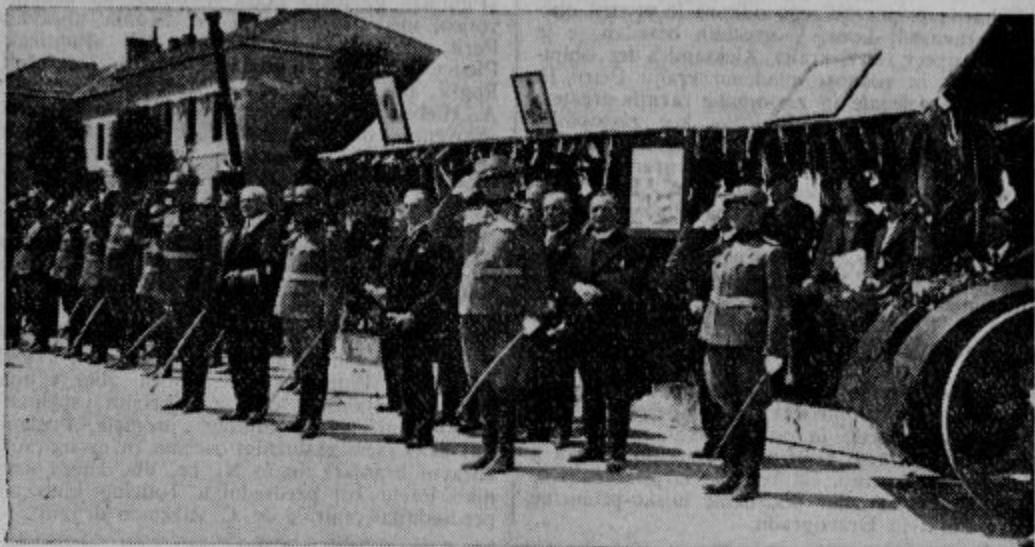
Bojevniki pri Lavalu

Tako zjutraj so se začele okoli Laval, ki je dobil mandat za novo vlado, ustvarjati fronte med desnico in levo. Kako naj se razvija taktika levice, so seveda nakazali komunisti, ki so nato socialistom samim narekovali resolucijo, v kateri zahtevajo, naj se parlament takoj razpusti in razpiše nove volitve. Ko je Laval nato sprejel voditelja francoskih bojnikov Rivolta, so radikali na ta korak na desno odgovorili na ta način, da so skušali sklicati sestanek vse parlamentarne levice od komunistov pa do levičarskih radikalov. Toda te sestanek je uspel samo delno, ker se ga komunisti in socialisti niso udeležili. Zato so se radikali zadovoljili s tem, da so opustili poziv na sestavo vlade levičarskega kartela in izglasovali z neosocialisti in republikanskimi socialisti resolucijo, v kateri zahtevajo samo, naj se sestavi močna vlada v obrambo demokracije. Po tej javni resoluciji je nato Herriot odšel k Lavalu in se začel z njim pogajati. Še preden pa je Laval sprejel Herriota, je odšel k maršalu Pétainu in se z njim zelo dolgo razgovarjal. Ko se je vrnil v zunanje ministrstvo, je tam ob enem s Herriotom Laval čakal že stari strah in trepet radikalne stranke, bivši poštni minister Georges Mandel. Kmalu nato je prišel v zunanje ministrstvo Lavalov zaupnik iz skupine levičarskih radikalov Laurent Eynac in šele nato se so začela obsirna pogajanja s Herriotom kot predsednikom radikalne stranke. Ta pogajanja so trajala dolgo čez poldne, in

Gospodstvska slava 16. art. polka

Ljubljana, 5. junija.
Dva topova, postavljena ob glavnem vходу, sta pozdravljala goste, ki so prihajali na slavo našega slavnega gospodstvskega artiljerijskega polka. Tudi častna tribuna sredi prostora dvorišča je bila obdana z možnarji in havbicami. Dalje zunaj za poslopji pa je bila postavljena baterija, ki je oddajala topovske strele ob svečanih trenutkih obredov. Nad vojašnico so krožila tri letala, ki so se spuščala uprav nad glave vojaštva in gostov, med tem,

Polkovnik Jovanovič je sprehajajoč se pred svojim polkom zabičeval vojakom, kako je domovina vstala iz potokov krvi, iz nagrmadenih kosti junakov in iz prelilitih solza rodoljubnih družin in kako so bile v temelje te zgradbe vžidane še kosti velikega vladarja, katerega srčna kri je poskropila v usodnem trenutku zgodovine delo davnih jugoslovanskih rodov.
»Ne pozabimo, da je pokojni vladar takrat, ko so nam drugim upadali pogumi, veroval v zmago svobode. V onih težkih dneh, ko so se

Med mimohodom polka: Od leve na desno: general Jovanovič, ban dr. Pue, general Pekić, župan dr. Ranihar in polkovnik-domačin Jovanovič

ko jim je druga skupina topničarjev metala nasproti bleščeče rakete. Gospodstvski polk je bil danes prazničen in vedro nebo in zlato solnce sta to slavo, ki je nam Slovencem tako prišla k srcu, še olepšala.

Nj. Vel. kralja je zastopal general Jovanovič, poveljnika dravske divizije pa artiljerijski general Pekić. Ban dravske banovine je prisostvoval osebno, ravnotako tudi ljubljanski župan dr. Ranihar, prevz. knezoškofa, ki se mudi na kanonični vizitaciji, je zastopal stolni župnik, kanonik dr. Klinar. Častna tribuna je bila nabito polna gostov, ki so zastopali vse javne ustanove in kulturne organizacije. Po končanih cerkvenih obredih se je postavil pred svoj polk orjaški polkovnik Radovan Jovanovič in je z glasom, ki je z lahkoto obvladal vso vojašnico in se je razlegal še tja na Dunajsko cesto, v govorniško izbrušenih in s srcem podanih besedah razložil vojakom in gostom pomen današnjega dneva:

»Bodite veseli in ponosni, da smete služiti v tem polku, ki so njegove baterije na današnji dan pred 16 leti, podoč pred seboj sovražnika, stopile na najbolj sveto točko naše velike in lepe domovine, na, sedaj še vedno tužno in zasuznjeno Gospodstvske polje, kjer so z grmečjem svojih topov tja čez kamniti vojvodski prestol, to nemo pričo stare slave, veličine in svobode slovenskega naroda, pred celim svetom pokazale, da je ta sveti spomin na iunaške in viteške slovenske vojvode globoko v srce vrezan vsakemu pravemu in iskrenemu Jugoslavanu. Ostanite hvaležni vsem tem znanim in neznanim junakom, ki niso varčevali s svojimi kostmi, da jih vzdajajo v temelje naše današnje velike zedinjene in svobodne domovine.«

Videlo in čutilo se je, kako je prešinil pri teh besedah vse zbrane dih davne slave in bodočih svetih nalog, ko smo, gledajoči gospodstvskega polka pred seboj, razumeli, da je vojvodski prestol dobil v njem zvestega čuvarja. Civilisti v vsakdanjem trenju za minljive vrednote radi pozabljajo, česar vojska nikdar ne bo pozabila.

na malo šumadijo od vseh strani vsipale divje tartarske in tevtonske horde v želji, da jo izbrisejo z evropskega zemljevida, sta kralj Aleksander in njegov glavni oče verovala v zmago pravice. Le tako je vojska, je narod, sledeč temu zgledu, prestala strašni krst osvobodene domovine in je jugoslovanski narod bil izvršen med največje, kar jih je kedaj poznala zgodovina.

Zato, vojaki, pošljimo v tih in nemi požnost svojih iskrenih molitve k velikemu Bogu, najprej za pokoj duš naših rajnih narodnih junakov, potem pa tudi za srečnešo bodočnost naše velike domovine, predvsem pa za srečo in zdravje našega mladega kralja Petra II. v katerega se male roke je po sklepih božje Previdnosti padel zmagovalni meč kralja Aleksandra. Prosimo Boga, naj ga ohrani še dolgo, dolgo vrsto let za srečo jugoslovanskega naroda.

Končno je polkovnik Jovanovič z grmečjem glasom položil v roke svojega polka, ki je stal kakor pribit, oporoko pokojnega vladarja: Čuvajte Jugoslavijo! in polk mu je odgovoril, da jo bo čuval, med tem, ko so topovi grmeli in je godba zaigrala jugoslovansko narodno himno.

Generali, častniki in gostje so nato stopili pred častno tribuno, pod vso v cvetje zavito sliko vojvodskega prestola na Gospodstvem polju, na kar je defilirali mimo ves polk, starejši letniki kakor tudi novinci, ki so s svojo strunastostjo pokazali, koliko se lahko v par tednih nauči naš fant, če ima tako očetovskega poveljnika, kakor je polkovnik Jovanovič.

Vsi so bili nato povabljeni k mizam, postavljenim sredi zelenja, gostje, častniki in vojaštvo skupaj, drugi od drugih. Polk je vse lepo pogostil. Še enkrat se je dvignil priljubljeni polkovnik in nazdravil vladarju Jugoslavije in njegovemu angelju varuhu kraljici Mariji. Še enkrat so zadoneli zvoki narodne himne, še enkrat so zagrmeli topovi. Živo nam je vsem stopila pred oči slika tega našega polka-čuvarja Gospodstvskega polja in njegove stare slovenske slave.

Sattnerjev koncert v Ljutomeru

Ljutomer, 4. junija.

Lansko leto je bilo pod okriljem Pevske zveze v Ljubljani ustanovljeno ljutomersko pevsko okrožje z namenom, gojiti glasbeno življenje med širšimi plastmi ljudstva. Preteklo nedeljo, 2. junija, je okrožje priredilo svoj prvi nastop v dvorani Katoškega doma v Ljutomeru. Za svoj prvi program si je izbralo samo dela P. Hugolina Sattnerja. Nastopilo je 7 zborov, okrog 180 pevcev, skupno in posamezno, mešani in moški in ena solo točka pod vodstvom okrožnega pevovodje g. Potočnika.

Program je otvorila J. Čirčeva »V pesem izlijte se«, ki so jo podali skupni moški zbori. Uvodni besedi, ki jo je govoril mesto bolnega predsednika g. kaplan Vahčić, so sledili skupni moški zbori, ki so v veseljem zboru prikazali pogum in moč prvega dela, ki hoče, dasi s preprostim početkom, stopati dalje po potu resnega dela. Sledili so posamezni zbori s svojimi nastopi: Sv. Jurij ob Ščavnici je izvajal »Na planine«, zbor iz Križevcev »Po zimi iz solec, zbor iz G. Radgone »Nazaj v planinski raj« in »Pobratimljice, zbor od Sv. Tomaža pri Ormožu »K polnočnici«. Vsi so pod vodstvom svojih pevovodij nudili sliko prvega snovanja, ki hoče vršiti važno kulturno in umetniško delo med ljudstvom. Nekoliko težje snov nam je prikazalo izvajanje velikonočne kantate »Vstal je Gospod«, ki so jo izvajali skupni mešani zbori s spremljevanjem klavirja in harmonija. Zbori so tu prvič pokazali poskus poleta k težjim glasbenim zgradbam, ki zahtevajo globljega uživetja miselnega in čustvenega, kar pa smo v tem nastopu nekoliko pogrešali. Po kratkem odmoru je sledil odlomek iz »Assumptio« za sopran in tenor solo »Kdo je ta«, ki sta ga predavala gđ. Huberjeva in g. Babič. Nastop gđ. Huberjeve je bil odlične kvalitete tako glede barve, tehnike, glasu in artikulacije; g. Babič je pokazal nekaj nesigurnosti v intonaciji in manj čisti vokalizaciji. Morda je bila temu kriva precej mrtva spremljava na klavirju. Pevski zbor iz Male nedelje je proizvajal odlomek iz »Jeftejeve prispege«, pevski zbor iz Veržaja pa »Naš narodni dom in odlomek kantate »V kripi sv. Cecilije«, vse s spremljavo. Za zbor, ki nastopa s prvo produkcijo, gotovo ni umestna tovrstna izbira programa, ker je že dokaj težka koncertna

Voljno mehka, da se kar sama topi v ustih, je Maslita. Brez vsake primesi je. Le sama kakaova zrna in oslajeno kakaovo maslo so njeno bitje. Zato ima Maslita čudovito prikopen okus s svojevrstno zabarvanostjo, ki mu ni najti primere. Docela prebavljiva vsebuje mnogo vitaminov ter okrepljujoči teobromin. ~ Kdor jo pokuša samo enkrat — se bo gotovo večkrat naslajal ob nji!

MIRIM KRALJICA ČOKOLADE

snov in to še — brez orkestra. Bolje bi ustrezal enotnejši program v smislu lahke kompozicijske zgrajenosti, saj je ravno v Sattnerjevih delih tega toliko. Težka snov je zato motila početne zборе pri čutnem in vsebinskem uživetju in povzročila nekaj distoniranja. Ljutomerski pevski zbor nam je zapel dve pesmi: »Oj z Bogom ti planinski svet« in »Pogled v nedolžno okoc. Skladbi sta bili dokaj dobro naštudirani, opazila pa se je oddaljenost od intonacije. Na naše veliko začudenje se je ob koncu programa pojavil na odru naš znani koncertni pevec p. Kamilo Kolb, ki je posetil to Sattnerjevo proslavo. Ob velikem navdušenju publike je zapel še on bariton solo iz kantate »V pepelnici noč« in s svojim še vedno mogočnim glasom postavil zdravo tekmo mladim silam. Skupni zbori so končno podali »Našo pesem«, ki v svoji preprosti veličastnosti nudi že lep umestnostni užitek.

Ljutomersko pevsko okrožje bo nastopilo z istim programom še v G. Radgoni, pri Sv. Jurju ob Ščavnici in v Križevcih. Ob tej priliki mu čestitamo in želimo, da bi te početke dalje razvijalo po zahtirani smeri do vedno lepšega in umestnega podajanja glasbenih lepot. T. S.

K roparskemu umoru v Dobravah

† Terezija Kožar

† Jožef Kožar

Podzemelj, 5. junija.

Iz Podzemlja, prvega večjega kraja blizu kraja strašnega zločina Dobrave, smo prejeli še naslednje, bolj podrobno poročilo o strašnem zločinu na postaji Dobrave, kjer sta bila umorjena železniški čuvaj Jožef Kožar in njegova žena Terezija.

Po dosedaj ugotovljenih znakih gre v tem primeru nedvomno za roparski umor, čeprav govorijo tudi razni znaki, da je vmes morebitna želja po kakšnem maščevanju. Ljudstvo, ki je zaradi zločina zelo razburjeno, pa si težko razlaga, kdo naj bi skromnega Kožarja in njegovo ženo tako sovražil, da bi jima stregel po življenju. Znano je bilo sicer, da je Kožar imel za navadnega železničarja kar mnogo denarja ter da je bil skrajno varčen. Morda je kakšen potepuh, ki je prosičal pri Kožarju, zaslužil, da je tu prilika za denar.

Kakor je »Slovenec« danes poročal, je prvi odkril umor vlakovodja jutranjega vlaka, ki je poklical v vlak službujočega orožnika. Ta je ostal na kraju umora, dočim je vlak odpeljal dalje. Okoli pol dne je prišla na lice mesta sodna komisija, še poprej pa orožništvo. Z orožništvom je prišel tudi policijski pes z orožniške postaje v Novem mestu. Po znakih sodeč, je Kožar zvečer zaspal na otomani v čuvajnici. Iz spanja ga je zbudil morilec, ki ga je Kožar moral spoznati po glasu, da mu je odprl. Kožar je bil sicer zelo nezaupljiv ter ni nikomur odprl ponoči. Najbrže bo treba iskati morilca kje med znanci pokojnika. Ko je Kožar odprl vrata, ga je morilec napadel s sekuro. Udarec je Kožar hotel prestrašiti najbrže z rokami, zakaj obe roki ima razklani. Na desni roki ima Kožar odsekana sredinec in kazalec. Najbrž je morilec napadel najprej Kožarja z nožem, nato pa s sekuro. Skupno je Kožar dobil šest ran, od katerih je največja na desni strani glave, ki je dolga 14 cm. Po tem umoru je morilec odklenil Kožarjevo stanovanje s ključem, ki ga je pokojnik imel najbrže pri sebi ter se splazil skozi kuhinjo v spalnico ter ubil z groznim udarcem njegovo ženo Terezijo. Žena, kateri je morilec povzročil 10 cm dolgo rano prek desnega senca, se je ob ropotu najbrže dvignila, tedaj pa jo je zadel smrtni udarec, nakar se je zrušila poez čez obe postelji. Morilec je ob svitu petrolejke, ki jo je prižgal najbrže sam ali pa že žena Terezija,

zmetal vse perilo in obleko iz omar po fleh ter dvignil celo žimnico na postelji in stikal pod njo. Orožniki so v stanovanju našli dva tisočaka, vprašanje pa je, kam je izginila Kožarjeva plača, zakaj Kožar je dan pred umorom prejel svojo plačo v znesku 1278 Din. Možno je, da se je morilec prav te plače polakomnil. Po mnenju nekaterih je moral imeti Kožar do 6000 Din doma; govorice o 70.000 dinarjev in še več pa so pretirane. Res je sicer, da je Kožar nameraval v kratkem zidati lastno hišo, toda vse gotovine pa le ni držal doma.

Pokojsnik se je rodil 18. julija 1888 v Zapotoku 15 pri Grosupljem (župnija Ig), njegova žena Terezija, roj. Mehle se je rodila 25. nov. 1882 na Grosupljem. Poročila sta se 3. maja 1914 v Šmarju. Pokojni Jožef Kožar je veljal pri predstojnikih za vzornega uslužbenca. V železniško službo je vstopil že leta 1912, na postaji Dobrave je bil zaposlen od leta 1923. V zadnjem času je bil tik pred prestavitvijo na kakšno večjo postajo.

Sledovi za sločincem vodijo proti Kolpi. Tudi policijski pes je pokazal smer proti vasi Širšice ob Kolpi. Ljudje celo pripovedujejo, da so videli tri neznanke, ki so se umivali v Kolpi. Iz Ljubljane je prišel policijski daktiloskop g. Lovrenčič, ki je posnel nekaj prstnih odtisov. Mogoče bodo na podlagi teh odtisov pozneje ugotovili identiteto morilcev.

Obe trupli sta bili danes prepeljani v mrtvašnico v Podzemelj, kjer je bil popoldne ob velikanski udeležbi prebivalstva pogreb. Obdukcija je odpadla.

Prebivalstvo vse dežele nestrno pričakuje, da bo ta strašni zločin čimprej pojasnjen.

Cerknica

Zanimanje za evharistični kongres je dan za dnem večje. Zlasti je opaziti, kako tekmujejo dekleta s pripravljanjem za narodne noše. Kot se doznava, bo samo iz Cerknice 20 deklet šlo na kongres v narodnih nošah, približno toliko pa tudi z Rakeke. Če pomislimo, da so to večinoma kmetiška dekleta, moramo reči: vsa čast jim!

»Vrtnice«, junijsko pobožnost v čast presv. Srcu Jezusovemu tudi pri nas opravljamo. Zanimanje zanje ni prav nič manjše, kot je bilo za »šmarnece«, saj je cerkev skoraj vsak večer polna.

Prvo sveto obhajilo je bilo v Cerknici v nedeljo, dne 2. junija med osmo sv. mašo. Obenem s prvoobhajanci je pristopil k sv. obhajilu tudi Marijin vrtec in večina staršev prvoobhajancev. Na binkoštni ponedeljek bo pa na Rakeku prvo sv. obhajilo.

Kresovi so tudi pri nas naznanjali, da obhaja naš priljubljeni nadškof dr. Bonaventura Jeglič svojo 85. letnico. Na predvečer so visoko na Slivnici zagoreli. Vidni so bili daleč. V cerkvi pa je bila zahvalna pesem na praznik Vnabohoda Gospodovega.

Nesreča se je pripetila 14 letnemu Ronkotu Albinu. V soboto je pomagal pritrkavati, potem pa je padel v zvoniku in se pri tem precej poškodoval na glavi in nogah. Prvo pomoč mu je nudil zdravnik g. dr. Pintar.

Tatvina. Ko se je banovinski zdravnik dr. Pušenjak minul dni vračal po svojem službenem opravilu pozno ponoči domov, se je mimogrede ogledal v neki gostilni na Rakeku. Medtem pa mu je nekdo izmaknil aktovko, v kateri so bili instrumenti v vrednosti do 3000 Din. Instrumente je našel drugo jutro neki delavec, ko je šel na delo, o aktovki pa ni sledu.

Ponarjeni 10 dinarski kovanci so se pojavili. Odkod ti falzifikati izvirajo, še ni znano. Nekaj takih izvodov je bilo izročeni orožnikom.

Braslovče

† Rakova mama. V nedeljo zjutraj je umrla v Topovljah pri Braslovčah posestnica Marjeta Vašl, znana pod imenom Rakova mama, stara 80 let. — Pred dvanajsetimi leti sta obhajala z možem 30-letnico srečnega zakonskega življenja. Do zadnjega je še marljivo delala. Svojemu domu in kmetiji je bila skrbna in varna gospodinja, svojim številnim otrokom pa dobra krščanska mati; čna iznim hčerka se je posvetila samostanskemu življenju. Naj v miru počiva dobra mama in uživa plačilo za svoje vzgledno življenje.

Za evharistični kongres v Ljubljani vlada tudi v Savinjski dolini mnogo zanimanja. Postavili so tudi že več evharističnih križev, kongresa pa se bo udeležil vsak, kakor se bo le količkaj mogel.

25 letnica godbe v Dev. Mar. v Polju

Godbeniki prosvetnega društva pri D. ev. Mariji v Polju ob 25 letnici obstoja

D. M. v Polju, 5. junija.

Godbeni odsek »Prosvetac« v Dev. Mar. v Polju proslavi v soboto 15. in nedeljo 16. junija 25 letnico svojega postanka. Spored proslave je sledeči: 15. junija (sobota) ob 8 zvečer koncert na trgu pred faro cerkvi. Po končanem koncertu bakija-

da skozi vasi Polje, Slape in Vevče. Nedelja, 16. junija: 1. ob 4.30 zjutraj budnica skozi vasi Sneberje, Zadobrova, Zalog, Sp. in Zg. Kašelj v Polje. 2. Sprejem gostov in bratskih godb na postaji Dev. Mar. v Polju pri vseh jutranjih vlakih. 3. Ob 10 sv. maša na prostem, pri kateri bo ljudsko petje s spremljevanjem godb. 4. Slavnostni sprevod izpred Ljudskega doma na Vevče, kjer bodo godbe priredile v tamkajšnjem gozdiču koncert in drugi bogati spored. Proslava obeta biti mogočna manifestacija kulturnega dela v naši občini. Slavnost bodo poveljevale tudi številne godbe, ki se prilgašajo. Vabimo prijatelje prosvete iz bližnje okolice, da se udeležijo te naše proslave. Pripravljani odbor bo ukrenil vse potrebno, da bodo gostje odnesli najboljši vtis. Potrebno pa je, da društva, ki so prejela vabilo in se nameravajo udeležiti, prilgase številu udeležencev.

★

Naše dijaštvo

Dijaki kamniškega okraja! Na binkoštno nedeljo, 2. junija ob 2. uri popoldne bo v društvenem domu v Domalah občni zbor Dijaškega pooblaščenega društva Bistrica. Udeležite se ga sigurno veli, da zopet oživimo našo organizacijo! Odbor.

Kakšno vodo pijete?

Povsod, kjer je voda slaba, pretrda ali premeška, bi vsakdo, zdrav, zlasti pa bolan, moral popiti mesečno nekoliko steklenic prvovrstne, prirodne

RADENSKE

da vzpostavi ravnotežje mineralov in sokov v telesu!

Dobra voda je pol zdravja!

Mnogo bolezni izvira od slabe vode!

Na velesejmu v našem lastnem paviljonu se prepičate gratis o brezkonkurenčni kvaliteti Radenske

Grozote potresa v Beludžistanu

Glavno mesto angleške province Beludžistan v Indiji — Quetta. Na sliki vidimo bazar (trgovski del mesta), ki ga je potres vsega razdejal, potem pa še ogenj uničil.

Iz mesta Karahi blizu potresnega ozemlja v Beludžistanu prihajajo tale nova poročila:

Vojaške oblasti so odredile, da ne sme ozemlja popolnoma porušenega mesta Quetta prestopiti živa duša, ker je nevarnost, da se razširi kuga. Tisti, ki so v mestu, ne smejo ven; drugi pa ne noter, to pomeni, da je izvedena popolna kvarantena. Celo bližnji sorodniki mrtvih in ranjenih ne smejo priti v kraj razvalin, da bi videli svoje rajne ali ranjene svojce.

Trupla ubitih žrtev zlagajo na kupe. Kadar jih je 20 na kupu, zažgo grmado, da mrličji zgore. Nad mestom se širi

strašen smrad gnijočih trupel,

da skoro ni mogoče dihati. Zaradi tega sodijo, da je pod razvalinami še na tisoče mrličev. Niti približno ni mogoče ugotoviti, koliko ljudi je bilo ubitih samo v Quetti.

V nedeljo sta sledila dva nova potresna sunka ter podrli železniško postajo med krajem Sibi in Quetto. Drugih poškodb pa novi sunki niso napravili.

V ponedeljek zjutraj okrog 9 je nov potresni sunek obiskal nesrečno mesto Quetto ter povzročil med nesrečnim prebivalstvom, ki prenočuje na prostem na dirkališču, strašen strah. Vendar tudi ta potresni sunek ni mogel več kaj porušiti, ker je že vse v razvalinah. Razpočil se je edinole železniški nasip blizu mesta, vsled česar vlaki niso mogli več odvažati ranjencev in tistih, ki so brez strehe.

Uradno poročilo angleškega častnika

Angleški častnik, ki je v nedeljo zvečer iz Quette prišel v Sibi, je častnikarjem dal uradno poročilo o položaju v potresnem ozemlju:

Prvi sunek v petek je trajal 30 sekund. Podrlo se je notranje mesto in okoliške vasi. Poleg tega so se podrle zunaj mesta zgrajene bolnišnice, poslopje generalnega guvernerja in evropske stanovanjske hiše. Razdejan je tudi tisti del mesta, v katerem je vojaško letališče. V teh krajih ni ostal kamen na kamenu. Ker pa druga poslopja vojaške uprave niso bila resno poškodovana, je vojaško poveljstvo takoj prevzelo upravo mesta.

K sreči pa je ravno ob času potresa polovica angleške vojaške posadke imela v okolici Kamana

nočne vojaške vaje.

Vojaško poveljstvo je takoj nočne vaje prekinilo in vojaštvo je v diru odhitelo mestu na pomoč. Vojski na nočnih vajah so naenkrat začutili strašen sunek, tako da so vsi popadali. V tistem hipu so opazili, da so v mestu Quetti ugasnile vse luči in da je skoraj istočasno v mestu na treh krajih izbruhnil ogenj. Ko so vojski prihiteli v mesto, se je bil ogenj že toliko razširil, da ga ni bilo več mogoče pogasiti.

Zato so začeli vojski razstreljevati sosednje hiše in odstranjevati iz obližja gorečih hiš vse gorljive snovi.

Pri prvem sunku je bila

V nedeljo je nad mestom Sibi

divjal silen peščeni vihar

Sodijo, da je ta vihar v zvezi s potresom. Zaradi tega viharja letalci niso mogli prileteti v Quetto. Štirje posebni vlaki, ki so pripeljali begunce in ranjence iz Quette v Karahi, so bili prenapolnjeni. Od mesta Sibi dalje se nihče več ne sme približati Quetti, vsled česar je na postaji Sibi polno nesrečnikov, ki jokajo v skrbi za svojce, ki so ostali v Quetti. Iz drugih krajev Beludžistana prihajajo ljudje v Sibi in sprašujejo begunce po usodi svojih sorodnikov, ki so bili v Quetti. Begunci vsem na kratko odgovarjajo:

„Ne žive več!“

Dokazovanje Quette z vodo je zelo po manjkljivo. Živeža zaenkrat k sreči še ne primanjkuje, ker so mogli cel vlak žive govede pripeljati v Quetto. Vendar vlaki vozijo le po enem tiru, ker je treba varovati mostove, ki so po potresu tudi trpeli. Delavci, ki bi progo popravljali, ni. Izginili so ali iz strahu pred novimi potresi, ali pa so šli iskat svoje družine. Brzjavna zveza s Quetto je še vedno pretrgana. Ognjenik Šarig je prenehal bljuvati.

Prvotno so sodili, da je v Mastungu mrtvih mnogo več ljudi. Izkazalo pa se je, da jih bo mrtvih le kakih 5000. Nihče pa še ne ve, koliko mrličev je v Quetti. Eni sodijo, da jih je 10.000, drugi pa pravijo, da jih je več ko 50.000.

ubita večina mestne policije,

vsega skupaj kakih 160 mož. Tudi jetnišnica se je sesedla in izmed jetnikov se najbrže nihče ni mogel rešiti. Da bi bila vojaška pomoč čim bolj olajšana, je vojaštvo v vsem Beludžistanu razglasilo obredno stanje. Pri reševanju so vojski, ki so neumorno delali, dovršili čudovita dejanja. Neki britanski častnik na primer je prvi dan sam rešil iz razvalin 42 živih ljudi. Obnašanje civilnega prebivalstva je bilo odlično. Vsa navodila reševalcev so brezpogojno ubogali. Težavno pa je bilo reševanje zaradi tega, ker niti en civilni sanitetni voz ni bil več uporabljen.

Da bi omejili ogenj, so vojski podirali lesene strehe hiš v bližini požara. Da bi šlo delo hitreje izpod rok, so strehe povezali z močnimi verigami, te verige pripeli za nočne tanke, ki so potem strehe vlekli s hiš. To je bilo potrebno tudi zaradi tega, da so reševalci zviška mogli v podrte hiše do nesrečnežev, ki so bili zasuti. Kjer pa streh niso mogli odstraniti s tanki, jih je

razstrelila artilerija

V petek so vojski izvedli poizvedovalni polet, da bi videli, kako daleč sega potresna katastrofa. Ta poizvedovanja so dognala, da je z Indijo mogoča samo ena zveza čez prelaz Bolan. Ta prelaz vodi od mesta Sibi v Quetto. Ko bi bil potres uničil tudi to cesto, bila katastrofa

še mnogo hujša, ker bi ne bilo mogoče pripeljati reševalcev in odpeljati ranjencev in beguncev. To poizvedovanje je dalje ugotovilo, da so razdrte vse vasi do Kalata z mestom Mastung vred, kjer je na tisoče mrličev. Po vseh vaseh manjka pomožnih moči, ki bi izkopavale zasute, kateri si sami ne morejo pomagati.

Prva poročila so velela da je pri potresu bil ubit tudi kan iz Kalata. Po poročilu angleškega častnika pa je kan živ in zdrav.

Prvi dan je 200 tovornih avtomobilov odvažalo ranjence in begunce. Vrhutega so vojaški vozovi z mulami odpeljali iz mesta na stotine mrličev. Tisoče domačinov prebiva v zasilnih taboriščih na dirkališču. Šotore, hrano in zdravila oskrbuje

vojaštvo, ki hrani 50.000 ljudi

z živežem iz vojaških zalog, ker je ves živež civilnega prebivalstva v Quetti uničen ali zasut.

Britanski letalci so zaradi potresa izgubili enega mrtvega častnika in 49 mrtvih vojakov. Poleg tega je ubit tudi otroček angleškega častnika. Do sobote zvečer so vojski pokopali ali sežgali 2277 mrtvih domačinov, k tem je treba prišteti še kakih 3000 civilistov, katere so mrtve izvlekli iz razvalin njihovi svojci. Vojaška bolnišnica je prvi dan sprejela kakih 3500 oseb, čeprav je v njej prostora le za 400 ljudi. K sreči vojaška bolnišnica ni resno poškodovana.

Ker ni ne denarja, ne vrednostnih papirjev, ne znamk in kolkov, se zračna pošta in brzjavke pošiljajo brezplačno. Drugi dan po potresu so zgradili nova zasilna prenočišča za begunce. Tega dne je priletelo z letali več zdravnikov in bolniških strežnic. Tretji dan po potresu, to je bilo v nedeljo, so se ljudje iz šotorišč smeli vrniti v mesto ter izpod razvalin poiskati svoje imetje, če so mogli do njega, kar so potem vojaški avtomobili zvozili v taborišče. Ker pa se potresi še ponavljajo in je resna nevarnost, da bo zmanjkalo živeža.

bodo vse prebivalce odstranili.

V nedeljo popoldne je bil nov potresni sunek, ki pa ni mogel napraviti nobene škode več, ker je že vse na tleh. Pač pa je bila v soboto zvečer zopet napeljana električna razsvetljava. Čeprav so popokale vodovodne cevi, se pionirji trudijo, da vodovod za silo obratuje. Konjenica in avtomobilske čete so mesto Quetto okoli in okoli obkolile, da zadržijo radovedneže, ki so že v velikih množicah začeli prihajati gledat razvaline.

Število mrličev v Quetti cenijo

najmanj na 26.000.

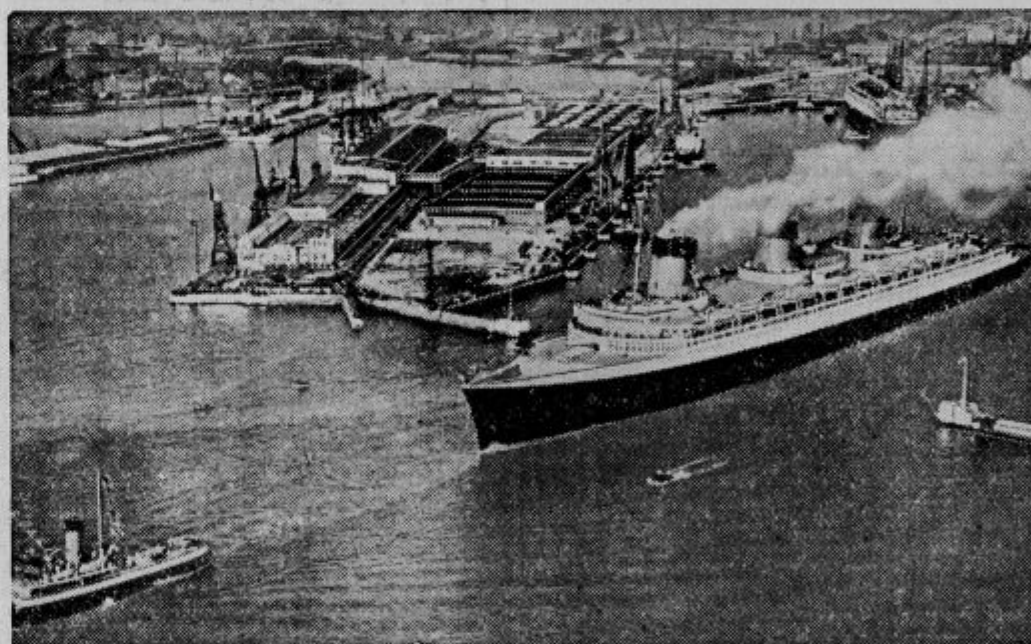
Ali pa bodo Quetto še kdaj pozidali, to je še vprašanje, ki ni rešeno. Zanimivo namreč je, da je potres letos najhujše prizadel prav tiste ceste, kakor l. 1931, samo da tedaj potres ni bil tako močan. Poslopja v tistih mestnih delih, ki jih potres ni toliko prizadejal, so pa vendar tudi vsa razpokana.

Neuradni krogi sodijo, da je med mrtvimi žrtvami kakih 1000 Evropeev.

Vojaško letališče v Quetti. Poročila pravijo, da je bilo ubitih pri potresu tudi več angleških letalcev.

„Normandie“- najhitrejša ladja

Iz Newyorka poročajo 3. junija: Francoski parnik »Normandie« je danes ob 10.50 dopoldne pristal v newyorški luki. »Normandie« je prevozila pot čez Atlantski ocean v 4 dneh 3 urah in 2 minutah s srednjo hitrostjo 29,98 vozla na uro. S tem je potokla dosednji rekord za dve uri in 28 minut. Med potjo pa se je morala boriti z raznimi težavami, zlasti pa z meglo, vsled česar je morala napraviti kakih 100 milj daljšo pot, kakor pa bi jo bilo treba ob lepem vremenu. Kljub temu je ladja potokla vse dosedanje rekorde in je do kazala, da je res najhitrejša ladja na svetu.

Da si nekoliko predočimo, kakšen orjak je ta ladja, moramo povedati, da vozi s seboj 3300 ljudi, za katere mora vzeti toliko hrane s seboj, da jih lahko najmanj štiri dni prehrani. Prehranjevalni komisar največje ladje sveta se piše Villar, ki ima na glavi res neprijetno skrb. Že 4500-krat je prevozil na raznih ladjah Atlantski ocean ter skrbel za prehrano popotnikov. Toda vse to ni bilo nič s skrbjo, katero ima na »Normandiji«. Le pomislite, kaj je moral ta mož nakupiti za prvo pot čez Atlantski ocean: 70.000 jajc, 16.000 kg mesa, 7000 kokoši, 24.000 litrov vina, med njimi skoro 400 steklenic starih vin in šampanjca, 80.000 kg ledu, 16.000 letrov piva, 9500 steklenic mineralne vode, 1400 kg rib in morskih rakov, povrh vsega tega cele kupe sveže zelenjave, salate in sirovja. Le pomislite, koliko vreč moke je moral skromak nakupiti, da bodo njegovi peki vsak dan lahko napakili 700 kg kruha.

Toda s tem, da je nakupil najboljša živila, ni napravil še vsega. Poskrbeti je moral, da bodo ta živila ostala tudi sveža in da se ne bodo skvarila. V ta namen je imel na razpolago električne hladilnice, v katerih se temperatura niti za eno stopinjo ne spremeni. Vsak sadež za se mora po položiti v oblaženo votlino, da se preveč ne trese. To so skrbi, ki jih domača gospodinja v svoji shrambi ne pozna.

Da preskrbe dobre obede, večerje, malice in južine lačnim popotnikom, za to skrbi na ladji »Normandie« 187 kuharjev s svojimi pomočniki. Ta bataljon ima na razpolago 60 m dolgo in 85 m široko kuhinjo, v kateri stoji 17 m dolg štedilnik, ki ga razgreva elektrika. Ta bataljon kuharjev, pod poveljstvom vrhovnega kuharja Magrina, je razdeljen v kompanije ali čete, katerih vsaka ima svojo nalogo in mora skrbeti za jed, katero najboljše zna napraviti.

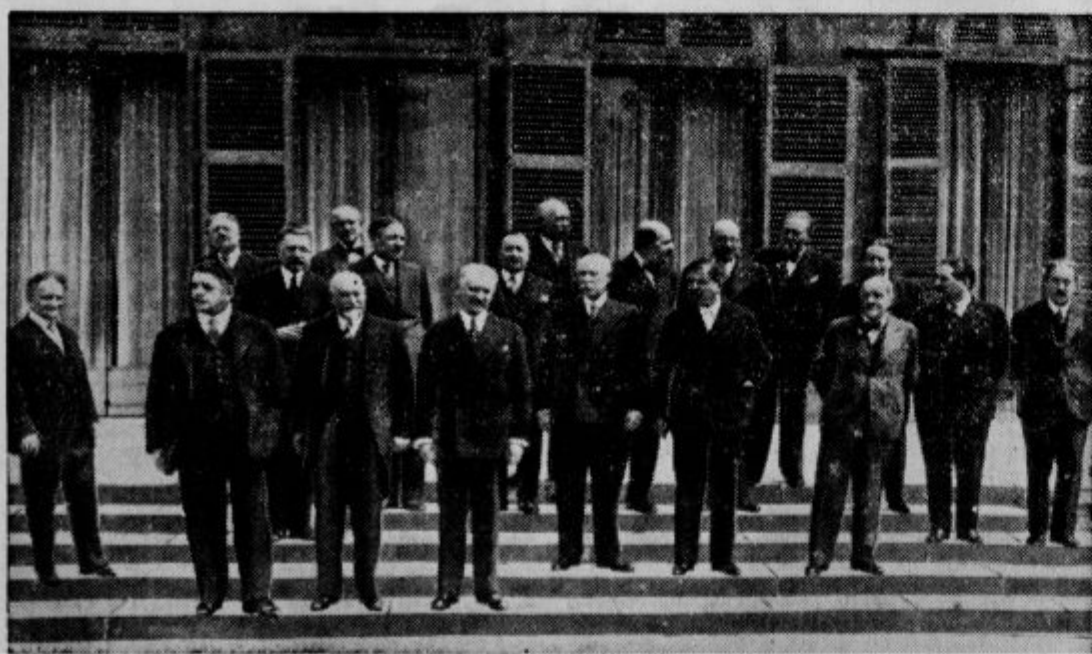
John Levis, voditelj ameriških rudarjev, ki so dobili od svojega voditelja navodilo, naj 16. junija stopijo v štrajk, da dosežejo krajši delovni čas in višjo plačo.

Stric, ki ni oženjen

»Ali ti nisi oženjen, striček?«

»Ne, ljubi otrok!«

»Kdo ti pa potem pove, kaj moraš delati?«

Francoska vlada g. Bouissona, ki je po dvanajdnem vladanju padla.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 3 mm široka petlinjska vrstica po Din 256. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Birmanska darila

po nizkih cenah pri
J. Vilhar, urar
Ljubljana, Sv. Petra c. 36
pri Zmalskem mostu

Službe iščejo

Kakršnokoli

zaposlenje sprejme mlado, vsega dela vajeno, zdravo in pošteno dekle. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Za vsako plačo« (a)

Službo dobe

Družabnika

sprejem k že osnovanemu podjetju brez konkurence v državi. Po popolni upeljavi donos 100 do 200%. Potreben kapital 50—60.000 Din. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Sotrudnik« št. 6492. (d)

Sobarico

zanesljivo, z dobrimi prireditelji, večjo nekaj nemščine, iščemo. Ponudbe na naslov: Graščina Črnelo, pošta Dob pri Domžalah.

Mizar, pomočnika

samostojnega, za boljše furniranje pohištva — iščemo za Dalmacijo. Vprašati pri Peter Angelo, d. z o. z., Frančiškanska ul. 4.

Zastopnika

vpeljanega pri trgovcih in gostilničarjih v ljubljanski okolici, sprejemimo proti proviziji. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 6500. (b)

Mizar, pomočnika

za politirano pohištvo — sprejem. Mrhar, Stanežice, št. Vid pri Ljubljani.

Pouk

Gospodične

se sprejmejo za dnevni in večerni pouk v šivanju perila. Ponudbe upr. »Sl.« pod »Fina šivilja« 6445. u

Stanovanja

Stanovanje

3 sob, kuhinje in z ostalimi pritliklinami oddamo za mesec avgust. Poizve se pri hišnici v Vošnjakovih ulici št. 4. (c)

Stanovanje

obstoječe iz sobe in kuhinje (kletno stanovanje), se takoj odda. Poizve se pri hišnici: Poljanski nasip 10. (c)

Dvosobno stanovanje takoj oddam. Glince, Cesta VI. št. 4. (c)

Denar

Posojila

na vložne knjižice daje Slovenska banka. Ljubljana. Krekov trg 10

Hranilno knjižico

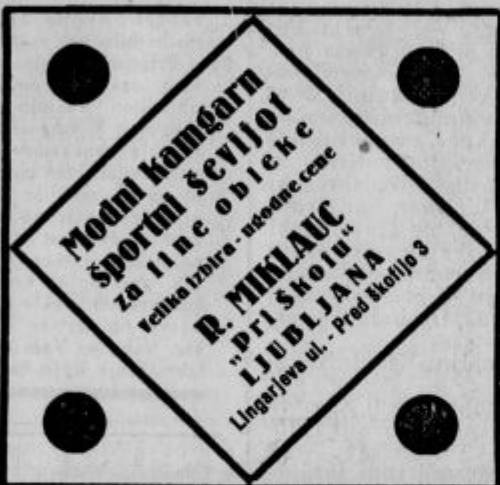
Ljudske posojilnice v Celju v znesku 10.000 Din — prodam najvišjemu ponudniku. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 6498. (d)

Kupimo

Vsakovrstno

zlato kupuje
po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

CITAJTE IN SIRITE
»SLOVENE«

To so pravi

Pazite na gornjo znamko.

NAJNOVEJŠI MODELI ZA BINKOŠTI!

148.—

Lahki čevlji, rjavi, Kuba peta, isti beli nubuk Din 165.—.

145.—

Elegantni trotteur čevlji iz rjavega ševr. leti iz črnega, rjavega ali sivga nubuka od Din 185.—.

165.—

Poletni čevlji iz bele nubuka s perforiranim prednjim delom. Isti rjavi ali sivi Din 175.—.

195.—

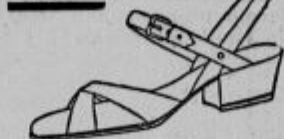
MODA. Zelo elegantni čevlji iz modrega nubuka s kovinskim nakitom.

135.—

Udobni trotteur čevlji. Kombinacija rjavega in bele nubuka.

65.—

„HAWAII“. Praktična sandala iz usnja raznih barv.

RAZEN GORNJIH
MODELOV IMA-
MO SE VELIKO
IZBIRO MNOGO
DRUGIH VRST.

128.—

Moški polčevlji iz rjavega ali črnega boksa. Isti belo šivani, rjavi ali črni Din 148.—. Najboljša izdelava Din 195.—, 165.—.

Humanik

PETOVIA LJUBLJANA, Tyrševa c. 1a.
MARIBOR, Gosposka ul. 17.
CELJE, Aleksandrova c. 1a.

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajam al' motorja bi znebil se rad hrz kupcev ti mnogo prižene Slovenec najmanjši insurat

Za birmo

najlepša primerna darila: ročne torbice, denarnice, kovčke — kupite pri Kravos. Maribor, Aleksandrova št. 13. (f)

Elektromotorji

novi in rabljeni, za vse napetosti, vedno v veliki izbiri na prodaj. Lastna delavnica za previjanje in popraviljanje dinam, avtodinam, elektromotorjev ter vseh električnih aparatov, instalacije za luč in pogon. Franjo Perčinlić, elektro-podjetje, Ljubljana, Gosposvetska 16. Telef. 23-71.

Otroški vozički

znižane cene od 1. do 10. junija

S Reboli & Drug

Ljubljana, Gosposvetska cesta 13 in Velesejem paviljon H, zunaj.

Volna, svila, bombaž stalno v bogati izbiri v vseh vrstah — za strojno pletenje in ročna dela po znižanih cenah pri tvrdki Karl Prelog, Ljubljana — Zidovska ul. in Stari trg.

Izredno dobra

in cenena oblačila, moško perilo itd. — kupite najbolje pri Preskerju Sv. Petra cesta 14.

Moško in dam. kolo z original torpedo ugodno prodam. Dvofakova 3/I, desno. (f)

Češnje

sveže, črne, rdeče, debele, kg 5—6 Din, košare 30—40 kg franko voznina razpošilja G. Drechsler, Tuzla. (f)

Rabljen kolesa

ženska in moška, otroški vozički, šivalni stroji in različni drugi dobro ohranjeni predmeti poceni na prodaj pri »Promet«, (nasproti križevn. cerkve) (f)

Paviljon

za prodajo živil v Ljubljani, prodam zaradi bolezni. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 6497. (f)

Pozor!

Cenj. občinstvu naznanjam, da prodajam raznovrstno meso, sveže in prekajeno, in sicer po najnižji dnevni ceni, in sicer volovsko I. vrste 6 do 8 Din, teletina 6, 8, 10 Din, svinjsko 10 do 12 Din, slanina 12 Din, prekajeno 14 do 16 Din. — Se vljudo priporoča Franc in Elizabeta Jagodic, Korunova 5, Trnovo. (f)

XVII. VELESEJEM V PADOVI

9.—24. junija

Sijajna trgovska razstava

treh beneških provinc

»Venezia Euganea«, »Venezia Tridentina« & »Venezia Giulia« ter Podonavja

NAROČITE POTNE OLAJŠAVE.

Najprijetnejše letovišče na morju nudi

Hotel VILA LUCIJA

Aleksandrovo, na otoku Krku

Pension od 50 Din naprej (vse takse vštete).

Sezona od 1. maja do 30. septembra. Restavracijska terasa nad samim morjem. Hotel je last renomirane slovenske tvrdke. Zahtevajte brezplačne prospekte pri Putniku ali pa pri direkciji hotela.

Javljamo tužno vest, da je naš ljubljani šef, gospod

Franc Oset

veletrgovec

po kratki zavrtni bolezni nenadoma umrl.

Ohranimo mu trajno hvaležen spomin. Ljubljana, 5. junija 1935.

Nameščenstvo Daj-Dam.

ZAHVALA

Zdravnik g. Dr. BAJŽELJ, Dalmatinova ul. 3, me je rešil dolgotrajnih bolečin in mi popolnoma odstranil hemoroide (zlati žilo) in to brez vsake operacije, zato se mu tem potom najiskrenejše zahvaljujem in ga istčasno toplo priporočam.

V Ljubljani, 5. junija 1935.

PETER BITENC
železniški uradnik
Vidovdanska c. 2

stanovanjske potrebščine
Velesejem paviljon E „Veka“ Maribor

NALIVNA PERESA

ugodno na obroke

JUGOAGENCIJA, Zagreb, Draškovičeva ul. 34
Zahtevajte prospekte!

„Bogoljub“

za mesec junij

je ravnokar izšel. Ako še niste naročeni na ta list, zahtevajte ga na ogled od uprave v Ljubljani. Postrežejo Vam lahko še z vsemi letošnjimi številkami. Že pregled ene same številke Vas bo prepričal, da je

„Bogoljub“ najlepši slovenski nabožni mesečnik!

Tinčkove in Tončkove prigode

48.

Novo hudo presenečenje

»Ah, nič hudega ne bo,« je čez nekaj časa dejal Tinček. »Boš videl, ko jo bo poper nehal peči v gobcu, se bo spet pomirila.«
Tonček se je z levico oprjel debele veje, ki je visela z drevesa in se strahno začudil, zakaj je Tinček nenadoma napravil takšen prestrašen obraz in zakričal na vso grlo. Šele tedaj, ko se je ozrl, je spoznal svojo zmoto: veja, za katero se je držal, ni bila veja, ampak — neznansko dolga kača...

Dečka sta jo na žive in mrtve ubrala proti bližnjemu drevesu in začela plezati nanj. V tem hipu pa je nevarno strupeno kačo opazila tudi gorila. Strahoten krik se ji je iztrgal iz grla.

ŽIMO

J. KNIFIC, tovarna za žimo, Stražišče pri Kranju

Telefon interurban
štev. 2

Na ljubljanskem velesejmu paviljon „f“
Cene reklamne!